

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-1022
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0383-A

Verzoekende partij	de heer Carl VAN OVERSCHELDE , vertegenwoordigd door advocaat Isabelle VERHELLE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9850 Nevele, Ijsbeerlaan 10.
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement OMGEVING , afdeling West-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedesstraat 7.
Tussenkommende partijen	1. de stad TIELT , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen 2. het college van burgemeester en schepenen van de stad TIELT vertegenwoordigd door advocaten Frank VANDEN BERGHE en Tim DIERYNCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Pres. Kennedypark 4A.

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 februari 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2017.

De verwerende partij heeft aan de eerst tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitvoeren van uitrustingswerken, met inbegrip van het rooien van bomen op de percelen gelegen te 8700 Tielt, Sint-Amandstraat, z.n., met als kadastrale omschrijving Tielt, derde afdeling, sectie 1, nummers: 166/2; 177; 780; 805; 824.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 april 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 21 augustus 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkommende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 maart 2019.

De verzoekende en tussenkommende partijen verschijnen schriftelijk.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 8 december 2016 keurt de gemeenteraad van de stad Tielt de nieuwe wegnis vervat in de bestreden beslissing goed.

2.

De tussenkommende partijen dienen op 22 februari 2017 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het uitvoeren van uitrustingswerken met inbegrip van het rooien van bomen” op de percelen gelegen te 8700 Tielt, Sint-Amandstraat z.n.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Roeselare-Tielt’, vastgesteld met koninklijk besluit van 17 december 1979 in deels in agrarisch gebied en deels in woongebied met landelijk karakter.

De percelen liggen ook gedeeltelijk binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg ‘industriegebied St. Amandsstraat’ goedgekeurd op 17 december 1979, in een zone voor parking (bij het bedrijf Latexco).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 juli 2017 tot en met 18 augustus 2017, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 16 november 2017 gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 18 juli 2017 gunstig (aangezien de aanvraag in overeenstemming is met de algemene en bijzondere voorwaarden.)

De Provinciale Dienst Waterlopen adviseert op 25 juli 2017 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 12 september 2019, gunstig.

De verwerende partij keurt op 28 september 2017 de voorgenomen gedeeltelijke verlegging en verbreding van de buurtweg nummer 51 (Sint-Amandstraat) te Tielt goed. Tegen deze beslissing wordt door de verzoekende partij beroep aangetekend (in het kader van het bijzonder bestuurlijk toezicht) bij de minister.

De verwerende partij verleent op 21 december 2017 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar motiveert zijn/haar standpunt als volgt:

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het project voorziet de herinrichting van de St.-Amandstraat met herinrichting van de kruispunten en fietspaden. In het eerste deel van de St.-Amandstraat wordt de wegenis heraangelegd binnen de bestaande rooilijnen. Ter hoogte van bedrijf Latexco wordt de rijweg rechtgetrokken. Door het gewijzigde wegprofiel dienen enkele bomen gerooid te worden.

Aan de kant van de Marialoopsteenweg wordt het wegdek afgefreest en voorzien van een nieuwe toplaag asfalt.

Langs één zijde van de nieuwe wegenis worden langsgrachten voorzien voor de afvoer van oppervlaktewater en buffering. Plaatselijk wordt de nieuwe gracht ingebuisd. De grachten worden aangesloten op bestaande grachten en riolering. Op het kruispunt met de Marialoopsteenweg wordt een gemetste koker vervangen door een koker in gewapend beton. De rioleringen en inspectieputten worden ondergronds gerealiseerd. De werken zijn nodig voor het weren van gemotoriseerd verkeer in het centrum van Tielt en om een mobiliteitsprobleem op te lossen rond het bedrijf Latexco.

HISTORIEK

///

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG / RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan ROESELARE - TIELT (KB 17/12/1979) gelegen in een agrarisch gebied. In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 11.4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. De voorschriften luiden als volgt:

(...)

De aanvraag is volgens het gewestplan ROESELARE – TIELT (KB 17/12/1979) gelegen in woongebied met landelijk karakter.

(...)

De aanvraag is voor een beperkt deel gelegen binnen de zone parking BPA “industriegebied St. Amandsstraat” MB 17/12/79.

(...)

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het gewestplan is van toepassing, met uitzondering van het deeltje gelegen in het vigerende BPA. Een beperkt deel van de weg loopt door een zone voor parking bij het bedrijf Latexco. Deze parking werd niet gerealiseerd en de nieuwe wegenis ligt buiten de aangeplante groenbuffer aan die zijde van het bedrijf.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is niet in overeenstemming met het vigerende BPA, noch met de bestemming agrarisch gebied van het gewestplan.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Art. 4.4.7. §2. *[In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben.]*

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.]

De werken beperken zich grotendeels tot de bestaande wegzate. Waar de rechte trekking plaats vindt; sluit deze aan bij het daar aanwezige bedrijf. De werken gebeuren grotendeels onder het maaiveld of op hetzelfde niveau. De ruimtelijke impact van de werken op de omgeving is beperkt.

VOORSCHRIFTEN DIE VOLGEN UIT VERORDENINGEN

De gemeentelijke, provinciale en gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen zijn van toepassing op de aanvraag.

ANDERE ZONERINGSGEGEVENS

De aanvraag is gelegen bij een gewestweg,

De aanvraag is gelegen in een mogelijks overstromingsgevoelig gebied.

EXTERNE ADVIEZEN

Op 28/06/2017 heb ik advies gevraagd aan Landbouw en Visserij - Brugge.

ADLO bracht op 16/11/17, een deels gunstig en een deels ongunstig advies uit.

ADLO stelt in haar advies dat er een motivatie ontbreekt voor de weg rond Latexco en de keuze voor dit tracé.

In de bijkomende motivatie, wordt aangegeven dat de werken dienen om de ontsluiting van het bedrijf te verbeteren en het verkeer van het bedrijf niet meer te laten kruisen met het doorgaand verkeer. De huidige ontsluiting ligt nauw rondom het bedrijf met korte scherpe bochten en is niet geschikt voor vrachtwagens. Het nieuwe tracé sluit zo dicht als maar kan bij de bedrijfsgebouwen aan als de nu vloeiender bochten toelaten. Nog dicht bij de gebouwen resulteert opnieuw in ongeschikte bochten. Verder van de gebouwen neemt meer landbouwgrond in. Gezien andere inplantingen ofwel de problematiek van scherpe korte bochten niet oplossen ofwel net meer landbouwgrond innemen, is het in de plannen voorziene tracé, de oplossing. De werken worden maximaal uitgevoerd binnen het bestaande tracé van de St.-Amandsstraat en met zo weinig mogelijk inname van landbouwgronden. Ook enkel door het voorzien van dit tracé wordt een vrijliggend fietspad op een veilige manier mogelijk. Voor de wegenis wordt nu een profielbreedte mogelijk volgens de geldende mobiliteitsnormen.

Deze vraag tot verdere motivatie wordt daarmee geacht beantwoord.

ADLO stelt ook dat niet afzonderlijk staat aangegeven hoeveel oppervlakte landbouwgrond verloren gaat en hoe de werken een meerwaarde betekenen voor de landbouw.

De grondinname bedraagt, inclusief de gracht, 15m breedte op een lengte van ongeveer 200m en is na te zien op de plannen.

De werken worden uitgevoerd als gemeenschapsvoorziening binnen het kader van een verbeterde en veiliger verkeersafwikkeling, dit zowel ter plaatse als verder voor het centrum van de stad. De toegang tot de verschillende landbouwkavels komt niet in het gedrang -

leemt en blijft verzekerd. Voor het project vond daarom voorafgaand overleg plaats met de betrokken landbouwers. De verbeterde waterbeheersing is voor de ruimere omgeving een verbetering, ook voor de landbouwuitbating.

Het advies van ADLO wordt om hogervermelde redenen niet gevolgd.

Op 28/06/2017 heb ik advies gevraagd aan Provinciehuis Abdijbeke - Provinciale Dienst Waterlopen.

Dit advies werd uitgebracht op 25/07/2017 en ontvangen op 28/07/2017.

Er werd een gunstig advies uitgebracht voor de baangrachten, de watertoets en de waterlopen.

Er worden wel enkele technische voorwaarden aan dit advies gekoppeld. De voorwaarden worden in deze vergunning overgenomen en werden als bijlage toegevoegd.

Op 28/06/2017 heb ik advies gevraagd aan AWW West-Vlaanderen.

Dit advies werd uitgebracht op 18/07/2017 en ontvangen op 20/07/2017. Het advies is gunstig.

De aanvraag bevat een gemeenteraadsbesluit van 08/12/16 met goedkeuring voor de nieuwe wegenis.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente TIELT voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 20/07/17 tot 18/08/17. Er werd 1 bezwaar ingediend.

Hierin wordt erop gewezen dat de St. Amandstraat een buurtweg is en dat er geen duidelijkheid is omtrent de afschaffing.

De deputatie besloot in zitting van 28 september 2017 tot het goedkeuren van de voorgenomen gedeeltelijke verlegging en verbreding van buurtweg 51 (Sint-Amandstraat) te Tielt. De beslissing werd uitgehangen ter plaatse en aan het stadhuis.

Overeenkomstig artikel 28 van de wet van 10 april 1841 kan tegen deze beslissing beroep worden aangesteld bij de bevoegde minister en dit binnen de 15 dagen na aanplakking in de gemeente.

Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend door de bezwaarindiener. De uitspraak hierover is nog niet gekend.

Er wordt gesteld dat de archeologienota niet kon ingekeken worden bij het openbaar onderzoek en dat de affiche openbaar onderzoek overplakt werd.

De verschillende opmerkingen die verband houden met de procedure van het openbaar onderzoek

betreffen een gemeentelijke verantwoordelijkheid.

De gemeente stelt hierover volgende zaken:

"Betrokkene stelt dat enkel kennis kon genomen worden van de bekrachtigingsbeslissing van de archeologienota. In het begeleiden schrijven van Onroerend Erfgoed wordt echter verwezen naar <https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/1833>

Waardoor met een eenvoudige handeling het volledige dossier wel degelijk toegankelijk is tijdens het openbaar onderzoek.

Het dossier werd ontvankelijk en volledig verklaard wat impliceert dat de bekrachtiging, inclusief verwijzing naar de nota, wel degelijk conform de toepasselijke decretale bepalingen is minstens op een wijze waarbij de doelstellingen van het openbaar onderzoek (kennisgeving aan derden) wel degelijk voldoende worden erkend.

Er wordt bovendien nagelaten op welke wijze de vermeende niet correcte inbreuk op het openbaar onderzoek betrokkene dan wel geschaad heeft in zijn mogelijkheid om een relevant bezwaar in te dienen."

Voor wat de affichering betreft:

"Nazicht ter plaatse toont aan dat er inderdaad een overplakking is gebeurd door EANDIS die een vergunning heeft verkregen tot het bouwen van een elektriciteitscabine op 12 juli 2017. Het is waarschijnlijk dat EANDIS de vergunning heeft aangeplakt op de aankondiging van het openbaar onderzoek. In dat geval zal betrokkene misschien er zich niet van bewust geweest zijn dat op hetzelfde moment een openbaar onderzoek lopende was voor een ander werk en dat het niet een openbaar onderzoek voor het bouwen van een elektriciteitscabine betreft. Hoe het ook zij, de overplakking heeft geen invloed gehad op de leesbaarheid van de gegevens en maakte het bijgevolg niet onmogelijk kennis te verkrijgen van het onderwerp van de vergunningsaanvraag

Bezwaarindieners kan bezwaarlijk een belang laten gelden nu de gedeeltelijke overplakking er haar niet heeft toe weerhouden om wel degelijk een bezwaar in te dienen aangezien de aanpalenden ook rechtstreeks worden aangeschreven. Bovendien waren alle relevante data (aard van de werker, aanvrager, datum van de start van het openbaar onderzoek) nog goed leesbaar op de onderliggende affiche)"

Onze dienst sluit zich aan bij deze weerlegging van het college van burgemeester en schepenen en acht het bezwaar op dit punt afdoend beantwoord.

Er wordt gesteld dat de mer-screeningsnota, voor wat de ligging in mogelijks overstromingsgevoelig gebied en de mobiliteit betreft, onvoldoende is;

De vergunningsaanvraag omvat een Project Mer-Screeningsnota waaruit geconcludeerd kan worden dat er geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn.

Voor wat de ligging in mogelijks overstromingsgevoelig gebied betreft, dient opgemerkt dat de aanvraag ook in functie staat van een verbeterde waterbeheersing. Hierbij is ook te verwijzen naar het gunstig advies van de Provinciale Dienst Waterlopen.

De verbeterde ontsluiting voor Latexco laat een minder problematische verkeersafwikkeling toe, die ook de bezwaarindieners ten goed komt. Hetzelfde kan gezegd worden over de verbeterde waterbeheersing. De aansluiting bij het eigendom gebeurt overigens binnen de bestaande wegzone. De weg blijft een lokaal karakter behouden. De aanvraag kadert binnen het mobiliteitsplan van de stad, goedgekeurd door de gemeenteraad op 09/01/16.

Het bezwaar wordt op dit punt niet gevolgd.

Er wordt gesteld dat de woning van de cliënten uitgaat op de St.-Amandsstraat en dat er zich lawaaihinder, geur, gezondheidsrisico's en verminderde toegang tot hun eigendom voordoet.

De woning van de klager betreft woning 52 op plan nr. 1. De woning is gelegen in de hoek tussen de Meulebeekse steenweg en de St.-Amandsstraat en ligt dus helemaal niet diep in het platteland maar aan een drukke weg. Alle verkeer op de St.-Amandsstraat en alle verkeer op de Meulebeekse steenweg komt nu op huidig moment voorbij aan de woning van de klager. De huidige situatie verschilt dan ook niet essentieel met de toekomstige. Van een verminderde toegang tot het eigendom van de klager kan geen sprake zijn. Deze wordt door de werken niet gehypothekeerd.

Het bezwaar wordt niet gevolgd.

WATERTOETS

(...)

MILIEUTOETS

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Rekening houdende met de aard van het project, de ruimtelijke context en de relatie tot de omgeving, waarbij geen aanzienlijke effecten op kwetsbare gebieden te verwachten zijn, kan geconcludeerd worden dat er ten gevolge van het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn.

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- *functionele inpasbaarheid*

De werken staan in functie van een verbetering en opwaardering van bestaande infrastructuren. De werken vinden grotendeels binnen het bestaande tracé en wegzate plaats.

De werken vormen de oplossing voor een knelpunt bij het bedrijf ter plaatse, waar bedrijfstransporten in conflict komen met doorgaand verkeer. Het project voorziet in een veiliger weg, veiliger aangelegde kruispunten en gescheiden fietspaden. De nieuwe fietsinfrastructuur sluit aan op het bovenlokaal functioneel fietsnetwerk.

Het project betekent een verbeterde waterbeheersing binnen de zone die voor wateroverlastgevoelig is.

De agrarische activiteiten blijven gewaarborgd. De bereikbaarheid van de percelen blijft verzekerd.

- *Mobiliteitsimpact*

Het mobiliteitsplan van stad Tielt, goedgekeurd door de gemeenteraad op 09/01/16, bepaalt dat de St.-Amandsstraat tijdelijk is voorzien als verbinding die verkeer uit het centrum van Tielt dient te weren. Tevens is opgenomen dat het bedrijf Latexco dient te ontsluiten naar het hogere wegennet. Het project vormt hier een uitwerking van.

De werken staan in functie van een verbeterde mobiliteit en verkeersveiligheid voor de onmiddellijke omgeving en het stadscentrum.

- *Schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid*
De werken beperken zich grotendeels tot de bestaande wegzate. Waar de rechte trekking plaats vindt, sluit deze aan bij het daar aanwezige bedrijf.
De werken gebeuren grotendeels onder het maaiveld of op hetzelfde niveau.
Het tracé is zo gekozen dat zo weinig mogelijk bijkomende grondoppervlakte is in te nemen.
De ruimtelijke impact van de werken op de omgeving is beperkt.
- *visueel-vormelijke elementen*
De rijweg wordt in asfalt voorzien, geflankeerd door een trottoirband en een fietspad in asfalt. Er worden bij de kruispunten groenbermen en hagen voorzien.
- *cultuurhistorische aspecten*
Voor het dossier werd een archeologienota opgemaakt. Deze werd bekrachtigd op 13/02/07.
Het voorgestelde programma van maatregelen in de bekrachtigde archeologienota (<https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/1833>) is hierbij na te leven.
Indien hier aan voldaan wordt, komen geen cultuurhistorische waarden in het gedrang.
- *het bodemreliëf*
///
- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksenot en veiligheid in het algemeen*
///

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BIJGEVOLG WORDT OP ... HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager(s).

De aanvrager(s) is(zijn) er toe verplicht

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen:

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- *Het voorgestelde programma van maatregelen in de bekrachtigde archeologienota (<https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/1833>) en het onroerend erfgoeddecreet van 12/07/13, zijn na te leven.*
- *De voorwaarden in het advies van de Dienst waterlopen van de provincie, zijn na te leven (zie bijlage.)*

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het eerste middel de schending in van artikel 4.2.25 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van artikel 10 van het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken (hierna: Besluit Openbare Onderzoeken), van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij voegt er aan toe dat zij dit middel inroept in het licht van een toepassing van artikel 159 van de Grondwet (exceptie van onwettigheid).

De verzoekende partij zet uiteen dat de verwerende partij slechts een vergunning kan verlenen, voor zover een rechtsgeldige en gunstige beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen voorligt. Zij betwist dat een dergelijke rechtsgeldige beslissing over de zaak van de wegen voorligt en verwijst daartoe tevens naar de vaste rechtspraak van de Raad van State.

De verzoekende partij verduidelijkt dat pas een rechtsgeldige beslissing over de zaak van de wegen kan worden genomen indien een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd ingediend. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de gemeenteraadsbeslissing van 8 december 2016, terwijl de vergunningsaanvraag werd ingediend op 22 februari 2017. Om haar stelling te staven verwijst de verzoekende naar arrest RvVb/A/2014/0112 van 4 februari 2014 waarin wordt geoordeeld dat uit artikel 10 van het Besluit Openbare Onderzoeken volgt dat de gemeenteraad bij het goedkeuren van de wegenis kennis moet nemen van de bezwaren en opmerkingen die gedurende het openbaar onderzoek werden uitgebracht, hetgeen impliceert dat op dat ogenblik reeds een aanvraag is ingediend.

In deze zaak werd het openbaar onderzoek georganiseerd van 20 juli 2017 tot 18 augustus 2017 en dus ná de gemeenteraadsbeslissing van 8 december 2016, zodat de gemeenteraad geen kennis kon nemen van de bezwaren en opmerkingen. De verzoekende partij heeft dit ook reeds aangekaart in haar bezwaarschrift d.d. 14 augustus 2017.

Aangezien en in de mate dat de bestreden beslissing steun vindt in de gemeenteraadsbeslissing, is deze volgende de verzoekende partij niet gesteund op rechtens aanvaardbare motieven en kennelijk onzorgvuldig. De verzoekende partij meent dat ook de bepalingen van het Besluit Openbare Onderzoeken, die substantiële vormvereisten omvatten, werden geschonden.

De verzoekende partij concludeert dat geen, minstens geen rechtsgeldige, beslissing over de zaak van de wegen voorligt, zodat deze beslissing via artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten. Dit maakt volgens de verzoekende partij dat de voorgaande beslissing over zaak van de wegen niet geacht kan worden voorhanden te zijn en er derhalve een miskenning van artikel 4.2.25 VCRO voorligt. Gelet op de verknochtheid van de gemeenteraadbeslissing over de zaak van de wegen en de bestreden vergunningsbeslissing, moet de bestreden beslissing vernietigd worden.

2.

De tussenkomenende partijen nemen geen standpunt in met betrekking tot dit middel.

3.

De verzoekende partij voegt in haar toelichtende nota niets meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de bestreden beslissing werd genomen met miskenning van artikel 4.2.25 VCRO in samenhang gelezen met artikel 10 van het Besluit Openbare Onderzoeken, aangezien er slechts een rechtsgeldige gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen kan worden genomen, indien een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd ingediend en rekening houdend met de bezwaren en opmerkingen die naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden geformuleerd. De verzoekende partij stelt dat deze chronologie *in casu* niet werd gerespecteerd, zodat het gemeenteraadsbesluit over de zaak van de wegen op basis van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

2.

Uit de artikelen 2, lid 1 en 42, §§1 en 2 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, zoals van toepassing op het ogenblik van de bestreden beslissing, beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid in aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de zaak van de wegen bedoeld in artikel 4.2.25 VCRO.

Artikel 4.2.25 VCRO Bepaalt:

“Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Als de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had, maar geen beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen, roept de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie of de Vlaamse Regering, de gemeenteraad samen. De gemeenteraad neemt een beslissing over de zaak van de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.”

Uit voormelde bepaling volgt dat een stedenbouwkundige vergunning die gepaard gaat met wegeniswerken/nieuwe wegenis niet kan worden verleend indien voorafgaand geen gunstige beslissing voorligt van de gemeenteraad inzake de zaak van de wegen. Onder de “zaak van de wegen” wordt het bepalen van het tracé van wegen, alsook de uitrusting ervan verstaan. Deze (decretaal bepaalde) volgorde van beslissen heeft tot doel om de exclusieve en autonome bevoegdheid van de gemeenteraad inzake de wegenis te vrijwaren ten opzichte van de vergunningverlenende overheid.

Het gemeenteraadsbesluit over de zaak van de wegen is geen beslissing met individuele strekking en valt om die reden niet onder het toepassingsgebied van de Motiveringswet. Wel geldt voor beslissingen van de gemeenteraad de motiveringsplicht zoals opgenomen in artikel 10 van het Besluit Openbare Onderzoeken.

Artikel 10 van het Besluit Openbare Onderzoeken luidt als volgt:

“Als het een vergunningsaanvraag betreft die wegeniswerken omvat als vermeld in artikel 4.2.25 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, neemt de gemeenteraad een gemotiveerd besluit over de zaak van de wegen. De gemeenteraad neemt daarbij kennis van de ingediende bezwaren en opmerkingen.”

Dit artikel bepaalt dus dat de gemeenteraad een “gemotiveerd besluit over de zaak van de wegen” neemt en daarbij “kennis neemt van de ingediend bezwaren en opmerkingen” in het kader van de vergunningsaanvraag.

Deze bepaling impliceert dus dat op het ogenblik dat een beslissing over de zaak van de wegen wordt genomen, reeds de benodigde aanvraag tot stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning is ingediend en over de betreffende aanvraag reeds een openbaar onderzoek werd georganiseerd.

Uit de verplichting om een openbaar onderzoek te organiseren volgt de verplichting om de ingediende bezwaren met gepaste zorgvuldigheid te onderzoeken en, wanneer ze niet worden gevolgd, om afdoende te laten begrijpen waarom dat niet het geval is.

De formaliteit van het openbaar onderzoek op zich is een substantiële pleegvorm. Het openbaar onderzoek biedt immers de mogelijkheid aan belanghebbenden om bezwaren en opmerkingen mee te delen aan de vergunningverlenende overheid, die daardoor over de nodige inlichtingen en gegevens kan beschikken om met kennis van zaken te oordelen.

2.

Het wordt door partijen niet betwist dat de vergunningsaanvraag van de verzoekende partijen de aanleg omvat van wegenis- en rioleringswerken in de zin van artikel 4.2.25, lid 1 VCRO, waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft. Het wordt evenmin betwist dat de gemeenteraad reeds op 8 december 2016 een (gunstige) beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van uitrustingswerken werd ingediend op 22 februari 2017, op een ogenblik dat de gemeenteraadsbeslissing inzake de zaak van de wegen reeds was genomen. In de gemeenteraadsbeslissing van 8 december 2016 wordt geen melding gemaakt van de formaliteit van het openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek in dit dossier werd georganiseerd van 20 juli 2017 tot 18 augustus 2017.

De verzoekende partij betwist de wettigheid van de gemeenteraadbeslissing met betrekking tot de zaak van de wegen, en verzoekt de Raad om deze beslissing op basis van artikel 159 van de

Grondwet buiten toepassing te laten. Zij stellen dat de onwettigheid van de betreffende gemeenteraadsbeslissing noodzakelijk impliceert dat de bestreden beslissing eveneens onwettig is.

De Raad stelt vast dat de verwerende en de tussenkomende partij geen verweer voeren met betrekking tot dit middel.

Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat de beslissing over de zaak van de wegen met miskenning van artikel 10 van het Besluit Openbare Onderzoeken tot stand is gekomen, aangezien in de gemeenteraadsbeslissing geen rekening werd gehouden of kon worden gehouden met bezwaren en opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek werden geformuleerd, nu de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en bijgevolg ook het openbaar onderzoek over die aanvraag dateert van ná het nemen van de gemeenteraadsbeslissing met betrekking tot de zaak der wegen. Dit maakt dat geen voorafgaande, rechtsgeldige beslissing betreffende de zaak van de wegen voorlag en bijgevolg geen rechtsgeldige stedenbouwkundige vergunning kon worden afgeleverd.

Een gemeenteraadsbesluit heeft een verordend karakter en dient dus door de Raad op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing te worden gelaten, voor zover dit besluit met een onwettigheid behept is. Zodoende kan een eventuele onwettigheid van het gemeenteraadsbesluit leiden tot de vernietiging van een stedenbouwkundige vergunning, nu in dat geval niet langer voldaan is aan het hiervoor aangehaalde artikel 4.2.25, eerste lid VCRO.

Het middel is gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 28 van de Wet van 10 april 1841 op de buurtwegen (hierna: Buurtwegenwet) *juncto* het Besluit Openbare Onderzoeken, van artikel 4.3.3 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, en van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ook met betrekking tot dit middel stelt de verzoekende partij dat zij dit inroept in het licht van een toepassing van artikel 159 van de Grondwet (exceptie van onwettigheid).

De verzoekende partij licht toe dat zowel de Raad van State als de Raad voor Vergunningsbetwistingen oordelen dat een stedenbouwkundige vergunning voor de wegenwerken aangaande een buurtweg pas kan verleend worden als eerst een uitvoerbare beslissing – d.w.z. een beslissing waartegen geen administratief beroep met schorsende werking meer openstaat – met betrekking tot die buurtweg voorligt. De verzoekende partij stelt dat een dergelijke beslissing op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift nog niet voorlag, zodat zij per definitie niet voorlag ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing.

Zij stelt ook dat overeenkomstig artikel 28, laatste lid van de Buurtwegenwet aan het administratief beroep een schorsende werking toekomt, zodat de bestreden beslissing de voormelde bepalingen schendt.

Onderschikt voegt zij er nog aan toe dat indien de Raad, abstractie makend van de schorsende werking van het administratief beroep, zou oordelen dat in ieder geval wel een beslissing van de deputatie voorlag, zij meent dat deze beslissing op basis van artikel 159 van de Grondwet buiten

toepassing moet worden verklaard omdat deze beslissing volgens haar een flagrante miskennen van de bepalingen inzake het openbaar onderzoek vormt.

De verzoekende partij licht toe dat zij begin 2017 bezwaar heeft ingediend, tijdens het openbaar onderzoek over de wijziging/verlegging van de buurtweg nr. 51 aan de Sint-Amandstraat en de voorlopige vaststelling van een ontwerp van rooilijnplan. Toen wees zij er reeds op dat “de beraadslaging” van de gemeenteraad niet aanwezig was in het dossier dat ter inzage lag, hoewel dit is bepaald in artikel 1, §4 van het Besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 2014 tot vaststelling van nadere regels voor organisatie van het openbaar onderzoek inzake buurtwegen.

Per e-mail (van 17 januari 2017) zou de verzoekende partij aan de schepen van mobiliteit hebben verzocht om de beraadslaging, maar deze zou nooit geantwoord hebben.

De verzoekende partij besluit dat de documenten die voor het publiek ter inzage moeten worden gelegd, niet in het openbaar onderzoek werden gelegd. Dit zou ook bevestigd zijn in een navolgende beslissing, tweede beraadslaging van de gemeenteraad van de stad Tielt, d.d. 23 maart 2017 waarin als volgt op het bezwaar werd geantwoord:

“Het ontbreken van de neergeschreven besprekingen en beraadslagingen heeft geen invloed op de rechtsgeldigheid van de beslissing. Er wordt niet vermeld in welke vorm deze beraadslagingen moeten worden opgenomen in de dossiervorming. Het loutere feit dat een voorlopige beslissing werd genomen toont bijgevolg aan dat er door de gemeenteraad een beraadslaging is voorafgegaan.”

De verzoekende partij meent dat dit antwoord enerzijds in strijd is met de wettelijke voorwaarden en anderzijds de bevestiging inhoudt dat er wel een “beraadslaging” was, maar dat deze uit het openbaar onderzoek werd gehouden.

Volgens de verzoekende partij is ook de deputatiebeslissing van 28 september 2017 onzorgvuldig, nu deze beslissing met geen woord rept over het (ondeugdelijk) openbaar onderzoek en het bezwaar van de verzoekende partij eveneens genegeerd wordt. De verzoekende partij voert aan dat het feit dat de verzoekende partij een, zij het louter formeel, bezwaar heeft ingediend en tevens beroep heeft aangetekend, geen afbreuk doet aan het gegeven dat het openbaar onderzoek niet adequaat werd gehouden.

Aangezien het openbaar onderzoek een substantiële vormvereiste betreft, kan zonder een rechtsgeldig openbaar onderzoek nooit een rechtsgeldige beslissing tot stand komen.

De verzoekende partij concludeert dat de beslissing over de buurtweg, gelet op de manifeste onwettigheid ervan, op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten, zodat het onderhavige beroep moet worden behandeld alsof er geen voorafgaande beslissing inzake de buurtweg voorligt.

2.

De tussenkomende partijen verduidelijken dat de minister op 19 april 2018, na het instellen van het vernietigingsberoep bij de Raad, een buurtwegbeslissing heeft genomen en dat deze beslissing negatief is.

Zij voeren aan/erkennen dat de buurtweg niet was gewijzigd op het ogenblik van het nemen van de stedenbouwkundige vergunningsbeslissing en het vergunde derhalve strijdig is met de nog bestaande buurtweg als direct werkende norm.

De tussenkomende partijen gedragen zich verder naar de wijsheid van de Raad.

3.

De verzoekende partij stelt nog dat de tussenkomende partijen terecht erkennen dat de buurtweg niet was gewijzigd op het ogenblik van het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning, waardoor het vergunde strijdig zou zijn met de bestaande buurtweg als direct werkende norm.

Met de tussenkomst van de Minister is de gegrondheid van dit middel volgens de verzoekende partij “boven iedere twijfel verheven”. Zij verwijst, voor zover nodig, nog naar een recent arrest van de Raad (RvVb/A/1617/0007 van 6 september 2016).

Beoordeling door de Raad

1.

In het tweede middel stelt de verzoekende partij in essentie dat geen uitvoerbare beslissing met betrekking tot de buurtweg aanwezig was op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat de bestreden beslissing onwettig tot stand is gekomen. Ondergeschikt voert zij aan dat de beslissing inzake de Buurtwegenwet op basis van de exceptie van onwettigheid buiten toepassing moet worden gelaten, aangezien deze werd genomen met miskenning van het openbaar onderzoek.

2.

In de bestreden beslissing wordt het project, voorwerp van de aanvraag, als volgt omschreven:

“ Het project voorziet in de herinrichting van de Sint-Amandstraat met herinrichting van de kruispunten en fietspaden. In het eerste deel van de St.-Amandstraat wordt de wegenis heraangelegd binnen de bestaande rooilijnen. Ter hoogte van het bedrijf Latexco wordt de rijweg recht getrokken. Door het gewijzigde wegprofiel dienen enkele bomen gerooid te worden.

(...)

Langs één zijde van de nieuwe wegenis worden langsgrachten voorzien voor de afvoer van oppervlaktewater en buffering. Plaatselijk wordt de nieuwe gracht ingebuisd. De grachten worden aangesloten op bestaande grachten en riolering.

...”

Er wordt niet betwist dat het aangevraagde de (her)aanleg van wegenis (en riolering) omvat.

In de bestreden beslissing wordt over de wegenis gesteld dat de gemeenteraad op 8 december 2016 een goedkeuringsbeslissing heeft genomen over (het wegtracé van) de nieuwe wegenis.

Het bestaan van de voetweg nummer 51 – ter hoogte van de Sint- Amandsstraat – wordt door de partijen evenmin betwist. In de zitting van 28 september 2017 besluit de deputatie om de gedeeltelijke verlegging en verbreding van de buurtweg 51 (Sint-Amandstraat) te Tielt goed te keuren.

Indien er in een stedenbouwkundige vergunning sprake is van zowel de aanleg van een nieuwe wegenis als van een verbreding, wijziging of afschaffing van een buurtweg, moeten de bepalingen van artikel 4.2.25 VCRO en de Buurtwegenwet cumulatief worden toegepast. Voor wat betreft de toepassing van artikel 4.2.25 VCRO, kan verwezen worden naar de beoordeling van het eerste middel.

3.

De verzoekende partij heeft naar aanleiding van het openbaar onderzoek georganiseerd in het kader van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken in haar bezwaarschrift reeds laten gelden dat de beslissing van de deputatie over

de buurtweg niet rechtsgeldig tot stand is gekomen, nu de formaliteiten van het openbaar onderzoek niet werden nageleefd. Zij herhaalt deze stellingname naar aanleiding van het huidige vernietigingsberoep en voert aan dat er geen rechtsgeldige beslissing in het kader van artikel 28 van de Buurtwegenwet voorligt op het ogenblik van het instellen van huidig beroep bij de Raad.

3.

Artikel 28 van de Buurtwegenwet (zoals gewijzigd door het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid, waarbij artikel 28 bis werd opgeheven) luidt als volgt:

“ ...

Artikel 28

Het voornemen tot opening, afschaffing, wijziging of verlegging van een buurtweg wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek. Met behoud van de toepassing van artikel 27, eerste lid, stelt de gemeenteraad hiertoe een ontwerp van rooilijnplan vast dat onderworpen wordt aan onderstaande procedure, behoudens in het geval van een afschaffing.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist binnen de 90 dagen na ontvangst van de beraadslaging van de gemeenteraad, behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

Bij ontstentenis van een tijdige beslissing van de deputatie kan de gemeente beroep instellen tegen het uitblijven van de beslissing.

De beslissingen van de deputatie worden bekendgemaakt door de colleges van burgemeester en schepenen, van de zondag af na dezelve ontvangst en blijven gedurende acht dagen aangeplakt.

Het beroep bij de Koning schorst de beslissingen. Het moet uitgeoefend en aan de gouverneur overgemaakt worden, binnen de vijftien dagen volgende op de in vorige paragraaf vermelde bekendmaking.

...”

Uit deze bepalingen volgt dat de gemeenteraad het nut van de aanleg, de afschaffing of de wijziging van een buurtweg beoordeelt, maar dat de beslissing aan de deputatie toekomt, en dat tegen die beslissing vervolgens een beroep bij de Koning, thans de gewestregering, kan worden ingesteld. In dat geval wordt de beslissing tot aanleg of recht trekking van een buurtweg, wat het ontworpen traject betreft, aan de goedkeuring van de Koning, thans de gewestregering, onderworpen.

In voorkomend geval moet deze beslissing worden genomen en/of goedkeuring worden gegeven vooraleer het college van burgemeester en schepenen respectievelijk de verwerende partij beslist over de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

Hieruit vloeit voort dat de procedure uit de Buurtwegenwet moet worden doorlopen vooraleer een stedenbouwkundige vergunning kan worden toegekend voor de aanleg van wegenis die afbreuk doet aan, dan wel een wijziging inhoudt van een bestaande buurtweg.

4.

In de zitting van 28 september 2017 besluit de deputatie de gedeeltelijke verlegging en verbreding van buurtweg 51 (te Tielt, Sint-Amandstraat) goed te keuren.

Tegen dit besluit werd onder meer ook door de verzoekende partij beroep aangetekend bij de bevoegde minister.

Uit artikel 28, laatste alinea van de Buurtwegenwet volgt tevens dat het bijzonder goedkeuringstoezicht bij de minister een schorsende werking heeft.

Gelet op het door de verzoekende partij bij de minister ingestelde beroep, betekent dit dat op het ogenblik van het nemen van de bestreden vergunningsbeslissing geen voorafgaande (en definitieve) beslissing over voetweg 51 voorlag. Deze vaststelling volstaat reeds om een schending van artikel 28 van de Buurtwegenwet vast te stellen.

In de loop van de procedure brengt de verzoekende partij bovendien het ministerieel besluit van 19 april 2018 inzake het beroep tegen het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen met betrekking tot gedeeltelijke verbreding en gedeeltelijke verlegging van de buurtweg nummer 51 en goedkeuring van het bijbehorende rooilijnplan in de stad Tielt, bij. In dit besluit wordt geoordeeld dat de beslissing van de deputatie inzake het gedeeltelijk verbreden en het gedeeltelijk afschaffen/verleggen van de buurtweg onwettig is, op grond van volgende overwegingen:

“ ...

Overwegende dat de buurtweg nr. 51 gesitueerd is in agrarisch gebied volgens het gewestplan en voor een klein deel in het BPA Industriegebied St Amandstraat; dat deze buurtweg plaatselijk samenvalt met de St Amandstraat, een landelijke weg die de verbinding maakt tussen de Meulebeeksesteenweg en de Marialoopsesteenweg; dat de bedrijfssite van Latexco gelegen is in de Sint- Amandstraat en dus reeds gedurende jaren gebruikt wordt voor de toegang tot het bedrijf;

Overwegende dat de beoogde wijziging bestaat uit het gedeeltelijk verbreden en het gedeeltelijk verleggen van de buurtweg nr. 51; dat parallel met deze procedure het verkrijgen van een stedenbouwkundige aanvraag voor het aanleggen van een nieuw stuk rijweg beoogd werd; dat dit alles past binnen een plan van het gemeentebestuur om tijdelijk, dit is tot de realisatie van de zuidwestelijke tangent, zwaar doorgaand verkeer uit de stadskern te weren, door de ontsluiting van de Meulebeeksesteenweg en het bedrijventerrein Huffesele naar het hoofdwegennet te laten gebeuren via de plaatselijk verbrede St Amandstraat en het nieuw tracé, langs de Marialoopstraat, de Tenhovestraat, de Wakkensteenweg, de Zuiderring en de Ringlaan;

Overwegende dat de af te schaffen delen van buurtweg nr. 51 op de aanvraag duidelijk zijn aangegeven met rode arcering; dat de te verbreden delen (en de nieuw aan te leggen rijweg - geen deel uitmakend van onderhavig dossier) aangegeven zijn met groene arcering; Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek, dat gevoerd werd van 6 januari tot en met 5 februari 2017, 13 bezwaren, waarvan 4 identieke, werden ingediend;

Overwegende dat de beroepsindieners, met woonplaats in de Meulebeeksesteenweg nr. 52 en een bedrijfszetel op ditzelfde adres en met een ander bedrijf in de Tenhovestraat, stellen dat het openbaar onderzoek niet op een deugdelijke manier is gevoerd en dat de deputatie nagelaten heeft daarover te oordelen en dat in de beslissing een zorgvuldige belangenafweging ontbreekt, vooral wat betreft de impact van de beoogde aanpassing op de rest van het verkeersnet;

Overwegende dat in het proces-verbaal van sluiting van het openbaar onderzoek omtrent de verlegging/verbreding van buurtweg nr. 51 / St Amandstraat vastgesteld wordt dat de bij het dossier horende gemeenteraadsbeslissing ten stadhuize ter inzage is neergelegd en dat die neerlegging openbaar is gemaakt; dat in de Verklaring betreffende de openbaarmaking van het onderzoek het college van burgemeester en schepenen

eveneens verklaart dat het volledige dossier, inclusief de gemeenteraadsbeslissing, op het stadhuis ter inzage ligt, dat die neerlegging overeenkomstig de vigerende wet is gebeurd; overwegende dat bij de beraadslaging omtrent dit bezwaar bij de definitieve vaststelling in zitting van 23 maart 2017 de gemeenteraad dit bezwaar als volgt beantwoordt: "Het ontbreken van neergeschreven besprekingen en beraadslagingen heeft geen invloed op de rechtsgeldigheid van de beslissing. Er wordt niet vermeld in welke vorm deze beraadslagingen moeten worden opgenomen in de dossiervorming. Het loutere feit dat een voorlopige beslissing werd genomen toont bijgevolg aan dat er door de gemeenteraad een beraadslaging is aan voorafgegaan"; dat hieruit niet blijkt dat de beraadslaging ter inzage heeft gelegen; dat het bezwaar derhalve gegrond is;

Overwegende dat de beoogde aanpassing in het gemeenteraadsbesluit als volgt wordt gemotiveerd: "Overwegende dat het feit dat de Sint-Amandsstraat tot op heden een lokale weg is met een beperkt verkeer niet tot gevolg kan hebben dat o.g.v. lokale beleidskeuzes geen ingrepen aan de weg en de wegbreedte kunnen worden voorgesteld om, rekening houdende met de lokale context, de verkeersstromen te kunnen leiden; dat het statuut van de weg niet vaststaand is maar integendeel onderhevig is aan maatschappelijke evoluties en dat bijgevolg zonder dat daarbij de rechten van derden worden miskend een hoger gebruik van de weg noodzakelijk kan zijn"; overwegende dat hieruit blijkt dat de beoogde aanpassing niet op een verbetering of beveiliging van lokaal verkeer en a fortiori niet op buurtverkeer gericht is; dat het integendeel gaat om een ingreep die tot een 'hoger gebruik' leidt en dus het tot stand komen van een bovenlokale weg; dat bovenlokale wegen tot de verplichte inhoud van het gewestplan behoren (zoals moge blijken uit de intekening van reservatiestroken voor de tangenten van Tielt bij de vaststelling van het gewestplan Roeselare —Tielt bij koninklijk besluit van 17 december 1979), of anders voor hun bestaanbaarheid op een provinciaal of gewestelijk RUP moeten bogen (zoals ook effectief is gebeurd met de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening kleinstedelijk gebied Tielt door de provincieraad op 23 maart 2017 in artikel 4 van het deelplan 'Landschapspark' bijvoorbeeld); dat het bezwaar derhalve gegrond is,

BESLUIT:

Artikel 1. *Het beroep, ingediend door advocate mevrouw Isabelle Verhelle, in naam van Jeck-Immo nv en van de heer en mevrouw Carl Vanoverschelde – Carine Boone wordt ingewilligd.*

Art. 2 *De beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen wordt niet goedgekeurd.*

...

De Raad stelt vast dat de deputatie voorafgaand aan de bestreden beslissing weliswaar een beslissing heeft genomen tot goedkeuring van de verlegging en verbreding van de buurtweg, maar dat de minister in het kader van het bijzonder toezicht geen goedkeuring heeft gehecht aan die beslissing, aangezien de regels betreffende het openbaar onderzoek werden miskend. Uit de voorgaande passage blijkt dat de bevoegde minister een onwettigheid in de beslissing betreffende de buurtweg vaststelt.

De beslissing over de buurtwegen is derhalve niet enkel geschorst door het instellen van het bijzonder goedkeuringstoezicht, bij gebrek aan goedkeuring van de minister in het kader van dit toezicht moet de goedkeuringsbeslissing van de deputatie van 28 september 2017 zelfs geacht worden nooit bestaan te hebben. Dit noopt tot de vaststelling dat er geen voorafgaande beslissing inzake de buurtwegen voorhanden is en artikel 28 van de Buurtwegenwet werd geschonden.

5.

Artikel 4.3.3 VCRO bepaalt dat indien, hetzij uit de verplicht in te winnen adviezen, hetzij uit het aanvraagdossier, blijkt dat het aangevraagde strijdig is met “direct werkende normen”, de vergunning wordt geweigerd of in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen worden opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

Onder "direct werkende normen" wordt verstaan: “supranationale, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is”.

De partijen betwisten niet dat de bepalingen uit de Buurtwegenwet direct werkende normen betreffen. Overigens betwist geen van de partijen dat er geen, minstens geen rechtsgeldige, beslissing overeenkomstig artikel 28 van de Buurtwegenwet voorligt. De tussenkomenende partijen, waaronder de stad optredend als aanvrager van de vergunning, erkennen dat de buurtweg niet was gewijzigd op het ogenblik van het nemen van de stedenbouwkundige vergunningsbeslissing en het vergunde derhalve strijdig is met de bestaande buurtweg als direct werkende norm.

De conclusie van het voorgaande is dat de bestreden beslissing niet werd voorafgegaan door de voorgeschreven procedure in de Buurtwegenwet, die een direct werkende norm is, waardoor de bestreden beslissing niet rechtsgeldig is tot stand gekomen.

Het middel is gegrond.

C. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht omdat deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

VII. KOSTEN

1.

De verzoekende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

De verzoekende partij wordt ten grond in het gelijk gesteld. Een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro (basisbedrag) wordt haar toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van stad TIELT is ontvankelijk
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad TIELT is ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2017, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van uitrustingswerken, met inbegrip van het rooien van bomen op de percelen gelegen te 8700 Tielt, Sint-Amandstraat z.n. en met als kadastrale omschrijving Tielt, 3de afdeling, sectie I, nummers 166/2, 177, 780, 805, 824.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de eerste tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 mei 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT